

ECLI

ECLI:NL:RVS:2024:5271

Datum uitspraak

18 december 2024

Inhoudsindicatie

Bij besluit van 21 januari 2022 heeft de raad voor rechtsbijstand de vergoeding voor de door [appellante] verleende rechtsbijstand voor de toevoeging met [kenmerk] vastgesteld op € 661,86. In 2016 heeft [appellante] rechtsbijstand verleend in een hoger beroepsprocedure. Het hoger beroep was ingesteld tegen de afwijzing van een verzoek om toekenning van een dwangsom in verband met het niet tijdig beslissen op de asielaanvraag van een rechtzoekende. [appellante] heeft deze rechtsbijstand gedeclareerd bij de raad onder de op de toevoeging vermelde zaakcode B010, wat een algemene code is voor bestuursrechtelijke rechtsproblemen. De raad heeft bij het besluit van 21 januari 2022 een vergoeding toegekend op basis van vijf punten, waarbij de raad de zaakcode V043 heeft gehanteerd. De puntentoekenning, en daarmee de hoogte van het te ontvangen bedrag, is op basis van deze code lager dan op basis van code B010. De raad heeft ter motivering van de gehanteerde zaakcode verwezen naar de 'Werkinstructie Wet dwangsom' waarin is vermeld dat een toevoeging die betrekking heeft op de Wet dwangsom altijd wordt verstrekt met de zaakcode van de hoofdzaak die eronder ligt.

Volledige tekst

202307150/1/A2.

Datum uitspraak: 18 december 2024

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak als bedoeld in artikel 8:57 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

[appellante], kantoorhoudend te [plaats],

appellante,
tegen de uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant van 6 oktober 2023 in zaak nr. 22/1642 in
het geding tussen:

[appellante]

en

het bestuur van de raad voor rechtsbijstand.

Procesverloop

Bij besluit van 21 januari 2022 heeft de raad de vergoeding voor de door [appellante]
verleende rechtsbijstand voor de toevoeging met [kenmerk] vastgesteld op € 661,86.

Bij besluit van 7 april 2022 heeft de raad het verzoek van [appellante] om dat besluit te
herzien, afgewezen.

Bij besluit van 9 juni 2022 heeft de raad het door [appellante] gemaakte bezwaar tegen de
besluiten van 21 januari en 7 april 2022 ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 6 oktober 2023 heeft de rechtbank het door [appellante] daartegen
ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze uitspraak heeft [appellante] hoger beroep ingesteld.

De raad heeft een schriftelijke uiteenzetting gegeven.

Geen van de partijen heeft binnen de gestelde termijn verklaard gebruik te willen maken van
het recht ter zitting te worden gehoord, waarna de Afdeling het onderzoek met toepassing
van artikel 8:57, derde lid, gelezen in verbinding met artikel 8:108, eerste lid, van de Awb
heeft gesloten.

Overwegingen

1. In 2016 heeft [appellante] rechtsbijstand verleend in een hoger beroepsprocedure. Het
hoger beroep was ingesteld tegen de afwijzing van een verzoek om toekenning van een
dwangsom in verband met het niet tijdig beslissen op de asielaanvraag van een
rechtzoekende. [appellante] heeft deze rechtsbijstand gedeclareerd bij de raad onder de op
de toevoeging vermelde zaakcode B010, wat een algemene code is voor bestuursrechtelijke
rechtsproblemen.

2. De raad heeft bij het besluit van 21 januari 2022 een vergoeding toegekend op basis van
vijf punten, waarbij de raad de zaakcode V043 heeft gehanteerd. De puntentoeckenning, en
daarmee de hoogte van het te ontvangen bedrag, is op basis van deze code lager dan op
basis van code B010. De raad heeft ter motivering van de gehanteerde zaakcode verwezen
naar de 'Werkinstructie Wet dwangsom' waarin is vermeld dat een toevoeging die betrekking
heeft op de Wet dwangsom altijd wordt verstrekt met de zaakcode van de hoofdzaak die
eronder ligt. Die zaakcode is in dit geval V043. De raad heeft zich verder op het standpunt
gesteld dat, zoals volgt uit de uitspraak van de Afdeling van 19 juli 2017,
[ECLI:NL:RVS:2017:1970](#), onder 7.4, en anders dan [appellante] betoogt, de op een
toevoeging vermelde zaakcode met bijbehorend puntenaantal louter informatief van aard is
en geen rechtsgevolg heeft. Verder heeft de raad toegelicht dat de drie door [appellante]
genoemde toevoegingen geen aan deze zaak gelijke gevallen zijn, alleen al niet omdat die
toevoegingen betrekking hebben op beroepsprocedures bij de rechtbank.

3. De rechtbank heeft overwogen dat [appellante] bij de vaststelling van de vergoeding geen rechten kan ontlenen aan op de toevoeging vermelde zaakscode. De raad heeft ter zitting toegelicht dat de verstrekking van een toevoeging in de door [appellante] genoemde vergelijkbare gevallen op een kennelijke misslag berust. De rechtbank heeft in dat verband overwogen dat het gelijkheidsbeginsel de raad niet verplicht om gemaakte fouten te herhalen.

4. De gronden die [appellante] in hoger beroep heeft aangevoerd, zijn een herhaling van wat zij in beroep heeft aangevoerd. De rechtbank is gemotiveerd op die gronden ingegaan. [appellante] heeft geen redenen aangevoerd waarom de gemotiveerde beoordeling van die gronden in de uitspraak van de rechtbank onjuist of onvolledig zou zijn. De Afdeling kan zich vinden in het oordeel van de rechtbank en in de onder 4.2. en 4.4. opgenomen overwegingen, waarop dat oordeel is gebaseerd. De Afdeling neemt daarbij in aanmerking dat, anders dan [appellante] betoogt, het standpunt van de raad ter zitting dat het verstrekken van een toevoeging in de drie door haar genoemde gevallen een kennelijke misslag betreft, geen nieuw ingenomen standpunt is, maar een toelichting op het eerder door de raad ingenomen standpunt dat het beroep van [appellante] op het gelijkheidsbeginsel niet slaagt. Dat beroep slaagt ook niet voor wat betreft de in hoger beroep aangevoerde zaken 1JY0504 en 1JT5112, omdat de raad voor één daarvan de vergoeding nog niet heeft vastgesteld en voor de andere geldt dat ook deze vergoeding op een kennelijke misslag berust.

5. Het hoger beroep is ongegrond.

6. De raad hoeft geen proceskosten te vergoeden.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C. J. Borman, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. T. van Goeverden-Clarenbeek, griffier.

w.g. Borman

lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Van Goeverden-Clarenbeek

griffier

Uitgesproken in het openbaar op 18 december 2024

488-1112